

الفت کیرنا اهل نار غلاب را و عادت کیرند و شدت غلاب
 به طویل زمان قطع کرد و مشام نشوند غلاب اگر چه غلاب
 شیرین است تا اینکه رسال ایشان با نیکه تسلط نشوند از
 حرارت نار و برودت زهر برود کوارا دانند این تا مور را
 و اگر با غلبه بر ایشان بوز نسیم زخمت کربت دانند
 این نسیم را و مغاب شوند بان همچو جمل که متافوی شود و سبب
 عافانا الله و جمع السلیین عن ذلک و ظاهر شد از آنکه
 کرده شد که بعد از زمان طویل غلاب چشم نمیکرد در اهل
 یک قدر زمان طویل معلوم باید نمود پس بدانکه شیخ الکریمی
 میفرماید در باب سابع و سیمون و فلما یتیکه منتهی شده
 بر روز کبر و امر کرده شده با قامت حد و این تعریف
 در چشم و قامت حد و کرده شد پس اهل شد غضب
 بود که برای قامت حد و بر غضب علیه چون حد و

شدند

شد غضب نایل شد و نه با قیامه ذکر رضا و این رحمت
 که وسعت کرد همه شیخ با و این علی است که منتفع شد از شیخ
 که آدم است و اسد تقاضا فرمود مقداره نمیدانم الف شسته
 اقامت حد و دست در برع خواهد شد بعد این مدت
 حکم بسوی رحمن حیم انتمی کلام شیخ الکریمی فرمود
 این تقدیر این است که در عایت شفاعت واقع است
 در عار بنیا علی السلام ان ساجی غضب الیوم
 غضبا لم یغضب قطباً قبله مثله و لن یغضب
 مثله بعد الا باین معلوم که درین روز پنجم غضب
 که بعد این روز نشود پس البته که بعد این روز رضا اید
 عام کرد و مقدار این روز منحصراً همین الف شسته است
 مثلاً کما یذکر این غلبه شیخ الکریمی و ظاهر است
 و خصوص قرآنی نیز ظاهر و روان است بلاتامل مثل قول

Copyright © King Saud University